

ใบความรู้ ที่ ๒ เรื่อง การออกแบบโครงร่างการแสดงนาฏศิลป์สร้างสรรค์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์๒
รายวิชา ศิลปะ (สาระ นาฏศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

การออกแบบโครงร่างการแสดงนาฏศิลป์สร้างสรรค์

๑. **ชื่อชุดการแสดง** จำเป็นต้องตั้งให้มีความหมายเชื่อมโยงกับแนวคิดของการแสดง ให้ผู้ชมรับรู้ในเบื้องต้นจากชื่อการแสดง ว่าผู้จัดทำมีแนวคิดอย่างไร สามารถตั้งชื่อก่อนหรือหลังจากที่เขียนโครงร่างเสร็จแล้วก็ได้ ตามความเหมาะสม อาจจะใช้คำที่มีความสละสลวยไพเราะ แต่ยังคงความหมายของแนวคิดหลักได้ เช่น การแสดงที่เกี่ยวกับดอกไม้ ก็อาจใช้คำว่า บุปผา บุปผชาติ มาลี บุษบง บุษบัน ผกา มาลาผกามาตสุมาลี สุกันธชาติ นำมาร้อยเรียงเป็นชื่อให้น่าสนใจ

๒. **แนวคิดหลักหรือแรงบันดาลใจ**ในการจัดทำการแสดงหรือวัตถุประสงค์ของการจัดการแสดงครั้งนี้ หากมีข้อมูลความรู้ที่สัมพันธ์กับแนวคิดการแสดงก็สามารถระบุดลงไปได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและน่าสนใจของการแสดง

๓. **ท่ารำ** สามารถสร้างสรรค์ท่ารำที่สวยงามเหมาะสม ตีบทตามภาษาท่าทางนาฏศิลป์ หรือใช้ทำนาฏยศัพท์ ผสมกับการเคลื่อนไหวตามทำนองเพลง

๔. **แสง** ในเชิงจิตวิทยา “สี” มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ การออกแบบแสง ช่วยทำให้การแสดงสวยงามและสร้างอารมณ์ร่วมให้แก่ผู้ชมได้มากขึ้น ทั้งยังสามารถบอกช่วงเวลากลางวัน กลางคืนของการแสดงได้ หากโครงเรื่องการแสดงเป็นช่วงเช้าตรู่อาจจะใช้แสงสีเหลืองที่สลัวและค่อยๆสว่างขึ้นได้ หรือการแสดงช่วงกลางวันก็ใช้แสงสีเหลืองสว่าง หรือการแสดงช่วงกลางคืน ใช้แสงสีน้ำเงินผสมสีเหลืองจะช่วยให้บรรยากาศดูคาลงได้ ทั้งนี้โทนสีก็มีความสำคัญ

สีแดง : ความรัก ความหลงใหล หรือลุ่มหลง ความรุนแรง ความอันตราย ความโกรธ และการมีพลัง

สีส้ม : ความอบอุ่น การชอบเข้าสังคม เป็นมิตร ความสุข ความแปลก มีชีวิตชีวา วัยหนุ่มสาว

สีเหลือง : ความวิกลจริต หรือความคลั่ง ความเจ็บป่วย ความไม่มั่นคงปลอดภัย ความงดงามและสงบสุข ความชื่อ หรือไม่มีเล่ห์เหลี่ยม

สีเขียว : ธรรมชาติ วัยเด็ก แต่ขณะเดียวกันสื่อถึงความไม่ซื่อสัตย์ เป็นกลางร้าย หรือกลางสังหรณ์ ความมีดมัวหรือความชั่วร้าย และอันตราย

สีฟ้า : ความหนาวเย็น ความโดดเดี่ยว ภาวะเกี่ยวกับสมอง ภาวะจิตใจหดหู่ เศร้าหมอง ความไม่ดีันรน หรือไม่
ต่อสู้ ความเจ็บบงบ หรือความใจเย็น

สีม่วง : แฟนตาซี ความบางเบา หรือความไม่มีตัวตน ความรู้สึกทางกามารมณ์ ความหลอกลวง หรือภาพลวง
ตา ความลึกลับ หรือเวทย์มนต์ ลางร้าย หรือลางสังหรณ์

๕. **ดนตรี** เลือกทำนองดนตรี ที่มีความเหมาะสม หากมีลักษณะสนุกสนานเลือกทำนองที่ค่อนข้างเร็ว
หากการแสดงขำขันม่วน เลือกทำนองช้า และอาจจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม หากเป็นการแสดง
ประจำภาคหรือท้องถิ่น ควรเลือกดนตรีที่เป็นทำนองของท้องถิ่นนั้นๆ

๖. **บทร้อง** จะมีหรือไม่มีก็ได้ หากมีบทร้องก็ง่ายต่อการคิดทำรำที่ตีบทหรือสื่อความหมายผ.ฉาก การ
เลือกฉากของแสดงนาฏศิลป์ต้องพิจารณาจากลำดับโครงเรื่องของการแสดงการ สามารถเปลี่ยนฉากได้ตาม
ท้องเรื่องแต่ทั้งนี้การสร้างสรรคการนาฏศิลป์ระดับพื้นฐานและมีระยะเวลาสั้นสามารถเลือกฉากเพียงฉากก็
เพียงพอ

๘. **เครื่องแต่งกายและแต่งหน้า** พิจารณาจากความสวยงามและความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิด
การแสดง บทบาทนักแสดง

๙. **อุปกรณ์ประกอบการแสดง** จะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่หากการแสดงมีความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์เพื่อ
เพิ่มความสมบูรณ์ของการแสดง ควรเลือกให้เหมาะสม สวยงาม ไม่เป็นอันตราย หรืออาจจะประดิษฐ์ขึ้นมา
หรืออาจจะนำของเดิมมาตกแต่งให้วิจิตรมากขึ้น เช่น ระบายดอกไม้ ก็สามารถนำดอกไม้มารวมกัน ๓ ดอกและ
พันด้วยริบบิ้นสีทอง ปล่อยชายยาวสลวย